

VODIČ DOGAĐANJA KAO NOVA MAPA GRADA

Doživljaj prostora ostvaruje se kretanjem kroz prostor, bilo virtualnim, bilo stvarnim fizičkim prostorom?

Kretanjem kroz prostor ostvaruje se sustav komunikacije između dinamičkog kretanja tijela, drugih tijela u kretanju i statičkih elemenata?

Unutar razvijanja tog sustava komunikacija sa određenim prostorom razvija se naš odnos s prostorom, odnosno potencijalno se oslobađa energija?

Zapravo, energija na ovoj razini komunikacije je stalna i uvijek prisutna, budući da je i naše kretanje konstanta?

Kolika je količina energije u komunikaciji potrebna za prepoznavanje javnog prostora?

Kako konstanto obitavamo u javnom prostoru, odnosno kako doživljavamo javni prostor – kao potencijalnu mogućnost događaja ili utilitarnu prazninu?

Određeno djelovanje u javnom prostoru daje legitimitet određenom teritoriju, je li davanjem legitimiteta određenom prostoru započinje osvajanje novog prostora za javna djelovanja?

Komuniciranjem, odnosno oslobađanjem energije mjesto dobiva svoje ime, ono se počinje fizički osjećati i proživljavati?

Nakon pojedinog događaja mentalna slika određenog mjesta počinje dobivati strukturu prostora sa svim slikama javnog prostora u suodnosu arhitekture kao scenografije, nositelja javnog djelovanja, načina javnog djelovanja i gledatelja?

Što zapravo želimo postići?

Način prepoznavanja javnog prostora, način djelovanja u javnom prostoru, uokvirivanje slike i meni javnog prostora?

Hodajte gradom i možda slučajno ugledate festival.

Ne morate čitati program, tražiti i zavirivati u novine ni gledati televiziju, ne morate čak ni zastajati pred vratima haenkaovskih i sličnih mastodonata, festival se može dogoditi sasvim slučajno, dok to najmanje očekujete.

Slučajni prolaznik/ca na slučajnom mjestu u nekom slučajnom vremenu čine upravo taj slučajni događaj. Riječ je o simbiozi elemenata koji su u običnom, dnevnom ritmu sasvim predodređeni i predvidljivi – izvedba određene predstave u tom i tom kazalištu, tog datuma u mjesecu, točno u 20 sati – sve se zna.

A svi mi znamo da su slučajni i iznenadni susreti uvijek bolji i emotivniji od onih unaprijed dogovorenih i smišljenih – makar to bio i čvenk s kulturom.

Kad se proces zaokruži, to slučajno mjesto dobiva novu memoriju – matrica grada se mijenja s novodobivenim značenjima koje je netom dobila. Možda je čak riječ o mjestima u gradu koja će jednom zbog toga imati izuzetnu važnost.

Hrvoje Bakran, Zdravko Krasić i Dražen Plevko

<http://www.urbanizam.net>